

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 32460-02-18 פלוני נ' אלמונית

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופט נפתלי שילה

<p>פלוני ע"י עו"ד ד"ר יוסי שגב ועמית אשור</p>	<p>המבקש</p>
<p>נגד</p>	
<p>אלמונית ע"י עו"ד שמואל מורן ועמרי דרור</p>	<p>המשיבה</p>

חקיקה שאוזכרה:

[חוק לתיקון דיני המשפחה \(מזונות\), תשי"ט-1959](#)

מיני-רציו:

* נדחתה בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט לענייני משפחה, בה חויב המבקש במזונות זמניים וכן בתשלום בגין מדור ואחזקתו.

* בתי-משפט – בתי-משפט לענייני משפחה – ערעור

בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט לענייני משפחה, אשר חייבה את המבקש במזונות זמניים וכן בתשלום בגין מדור ואחזקתו ומחצית מהוצאות חינוך בבית ספר פרטי ומחצית מהוצאות חריגות נוספות.

בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה, ופסק כלהלן:

כידוע, על בית המשפט לשקול שני שיקולים עיקריים בבקשה לעיכוב ביצוע: האחד, סיכויי הערעור; השני, האם יהיה זה מן הנמנע או קשה מאוד, להשיב את המצב לקדמותו אם ההחלטה לא תעוכב.

מעיון בהחלטה וכן בפרוטוקול הדיון בבית משפט קמא, נראה כי על פניו, סיכויי הבקשה לרשות ערעור אינם גבוהים.

כמו כן, מדובר בחיוב כספי ולא הוכח שאם הערעור יתקבל, האם לא תוכל להשיב לאב את הכספים. אדרבא, האב טוען כי האם נטלה מיליוני ₪ רבים וכי מצבה הכלכלי טוב ב"עשרות מונים" משלו. לפיכך, המבקש כלל לא הוכיח שלא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו אם ערעורו יתקבל.

החלטה

בפני בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בהמ"ש לענייני משפחה מיום 6.2.18, אשר חייבה את המבקש במזונות זמניים עבור שלושת ילדי הצדדים בסך של 7,500 ₪ לחודש וכן בתשלום סך של 33,000 ₪ לחודש בגין מדור ואחזקתו ומחצית מהוצאות חינוך בבית ספר פרטי ומחצית מהוצאות חריגות נוספות.

- א. רקע עובדתי**
1. לצדדים, אשר נישאו בנישואין אזרחיים ב----, נולדו שלושה ילדים שכולם עדיין קטינים.
 2. הצדדים והילדים התגוררו בחו"ל ומאז חודש יוני 2016, המשיבה והילדים מתגוררים בישראל והמבקש (להלן גם: "האב") מתגורר ב----.
 3. המשיבה (להלן גם: "האם") הגישה בחודש נובמבר 2017 תביעת מזונות עבור הקטינים בסך של 133,000 ₪ לחודש, לאור רמת החיים הגבוהה ביותר שהקטינים הורגלו אליה.
 4. האם טענה בכתב התביעה, כי לצדדים נכסי נדל"ן בארה"ב בשווי של 24 מיליון דולר, זכויות בכלי רכב, סירות וחשבונות בנק בשווי של עשרות מיליוני דולר, בית מגורים ב---- בשווי של מעל 20 מיליון דולר ונכסי נדל"ן בספרד בשווי של 3.5 מיליון דולר.
 5. על הצדדים חל [החוק לתיקון דיני משפחה \(מזונות\)](#), תשי"ט – 1959 והאם עתרה למזונות בגובה של מחצית מהוצאות הקטינים.
 6. האם מתגוררת עם הקטינים בבית פרטי שהיא שוכרת ב---- בעלות של 15,000 דולר לחודש (52,500 ₪ לחודש) ושכר הלימוד של הילדים בבית הספר הפרטי עומד על 28,626 ₪ לחודש.
 7. בכתב ההגנה הודה האב בקיום הנכסים שפורטו ע"י האם בכתב התביעה (סעיף 15 לכתב ההגנה) ואולם הוא טען שכל הנכסים שייכים רק לו.
 8. בהרצאת הפרטים שצירף האב לכתב ההגנה, הוא טען שהוא משתכר כ – 175,000 דולר בשנה וכי הסכום המשקף את צורכי הקטינים הוא 10,000 ₪ לחודש בלבד.
 9. במסגרת דיון בבקשה למזונות זמניים שהגישה האם, קיים בהמ"ש קמא דיון שבמהלכו נחקרו הצדדים.
 10. ביום 6.2.18 ניתנה החלטה מפורטת ומנומקת של בהמ"ש קמא (כב' השופטת קרן גיל) אשר חייבה את המבקש במזונות בסך של 7,500 ₪ בתוספת סך של 33,000 ₪ עבור מדור ואחזקתו. בנוסף, חייב בהמ"ש קמא את האב במחצית מהוצאות החינוך של הקטינים בבית

הספר הפרטי, מחצית חוגים, חדר כושר, מועדון גלישה, טלפונים סלולריים, הוצאות רכב לבת הקטינה ומחצית הוצאות רפואיות (להלן: "ההחלטה").

11. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על ההחלטה. לטענתו, המשמעות הכספית של ההחלטה היא כי עליו לשלם סך של לפחות 70,000 ₪ לחודש למזונות הקטינים, כאשר אין תקרה להוצאות החריגות הנוספות. לטענתו: "עד כה במדינת ישראל מעולם לא נפסק סכום כאמור". לדבריו, אין שום הצדקה שהאם תשכור בית פרטי הממוקם ברח' ב----, שהוא הרחוב היקר ביותר במדינה ואין הצדקה שהילדים יילמדו בבית הספר הפרטי המסוים בעלות של כ- 30,000 ₪ לחודש.

12. המבקש טוען כי סכום המזונות שנפסק עולה בהרבה על הכנסתו החודשית. לדבריו, היה על בהמ"ש קמא לקצוב מזונות בזהירות בהתאם ליכולותיו ובהמ"ש קמא כלל לא בחן את היקף הכנסתו ולא התחשב בכך שלאור ההליכים המשפטיים שבין הצדדים, נכסיו מעוקלים על פי בקשת האם.

13. בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע. בבקשתו טוען המבקש, כי ההחלטה אינה מידתית וסיכויי בקשת רשות הערעור טובים. לדבריו, קיים חשש שאם בקשת רשות הערעור תתקבל והמזונות הזמניים יופחתו, לא תוכל האם להשיב לו את הכספים חזרה. לטענתו, מאזן הנוחות נוטה לטובתו מאחר ש"מצבה הכלכלי של האם טוב עשרת מונים מזה של האב".

14. האם טענה בתגובתה, כי המשפחה משתייכת ל"אלפיון העליון". רכוש הצדדים עולה כדי מאות מיליוני ₪, לצדדים בית ב---- בשטח בנוי של 1,500 מ"ר, הקטנים לומדים כבר שנים במוסדות חינוך פרטיים ויוקרתיים והמשפחה חייתה ברמת חיים יוקרתית ויוצאת דופן.

15. לדבריה, האב לא הכחיש את קיום הנכסים ולא המציא כל אסמכתא אודות רכושו והכנסותיו. האב הסתיר את הכנסותיו והתחמק בחקירתו ממתן תשובות ביחס להכנסותיו.

16. לטענתה, סיכויי הערעור קלושים ומאחר שמדובר בחיוב כספי, לא תהיה בעיה להשיב את המצב לקדמותו. זאת, במיוחד שעה שעסקינן בחיוב מזונות זמניים, כאשר בהמ"ש ככלל, לא מתערב בהחלטות אלו ולכן אין מקום לעכב את ביצוע ההחלטה.

ב. דיון והכרעה

1. כידוע, על בהמ"ש לשקול שני שיקולים עיקריים בבקשה לעיכוב ביצוע:

האחד: סיכויי הערעור.

- השני:** האם יהיה זה מן הנמנע או קשה מאוד, להשיב את המצב לקדמותו אם ההחלטה לא תעוכב.
2. מעיון בהחלטה וכן בפרוטוקול הדיון בבהמ"ש קמא, נראה כי על פניו, סיכויי הבקשה לרשות ערעור אינם גבוהים.
3. אכן, מדובר בסכום מזונות חריג וגבוה במיוחד. ברם, מההחלטה וכתבי בי דין שהוגשו עולה כי מדובר במשפחה בעלת היקף רכוש והכנסות חריג במיוחד.
4. כפי שציין בהמ"ש קמא: **"האב אישר את מצבת הנכסים שפורטה על ידי האם"**. מאידך, האב לא צירף לכתב הגנתו מסמכים אודות רכושו והכנסותיו. בהמ"ש קמא ציין, כי האב בחקירתו: **"התחמק ממסירת פרטים בעניין זה"**.
האב לא צירף שום דפי חשבון להוצאת הפרטים וטען כי אינו עושה כן "בשל איום של האישה בהגשת תלונה פלילית לרשויות בחו"ל נגד הבעל". בכל הכבוד, לא נראה כי יש לראות בנימוק זה הצדקה לאי מתן כל פירוט אודות כספים או הכנסות של המבקש.
5. האב נשאל בחקירתו בבהמ"ש קמא כמה כסף הוא מקבל מהשכרת שבעה נכסים שיש לו בארה"ב והוא השיב **"צריך לשאול את המנהלים של החברה הזו"** (עמ' 21 שורות 4-3) מאידך, בהמשך חקירתו הוא טען ש: **"יש רק בן אדם אחד שיש לו את המידע וזה אני"** (עמ' 22 שורות 5-4). לכן, לכאורה בהמ"ש קמא התרשם בצדק כי רב הסתום על הגלוי ביחס להכנסות האב.
6. בהמ"ש קמא ציין גם כי הבית שבו גרו הצדדים ושהוא בבעלותם ב---- אשר בו התגוררו הקטינים לפני המעבר לבית השכור - הוא בית גדול בהרבה. הקטינים עברו מבית בשטח בנוי של 1,500 מ"ר לבית בשטח של 350 מ"ר "בלבד". כמו כן, ציין בהמ"ש קמא, כי הילדים למדו תמיד בבתי ספר פרטיים והאב לא הביע התנגדות כשהילדים נרשמו לבית הספר הפרטי הנוכחי. נקבע גם, כי אף בחו"ל למדו הילדים בבתי ספר פרטיים. בנוסף, בהמ"ש קמא לקחת בחשבון ובצדק, כי כמעט כל נטל הטיפול בקטינים נופל על כתפי האם, מאחר שהאב מתגורר בחו"ל.
7. זאת ועוד: מידת ההתערבות של בית המשפט של ערעור בפסיקת מזונות הוא מצומצם. כפי שנקבע בע"א 192/82 סדן נ' סדן, פ"ד לו (4) 169:
- "בידוע, אין זה מדרכו של בית משפט של ערעור להתערב בקביעת שיעור המזונות הנתונה להערכתו ולשיקול דעתו של בית המשפט שפסק בעניינם, אלא אם לדעת בית המשפט שלעורער, באה פסיקה זו על יסוד שיקולים מופרכים והתעלמות משיקולים שהיה צריך לתת דעתו עליהם"**.

8. [בר"ע 49/96 כהן נ' אנט](#) [פורסם בנבו] נקבע כי :
- "הלכה רווחת היא שאין בהמ"ש לערעורים מתערב בסכום המזונות שנפסק ע"י הערכאה הראשונה... במזונות קבועים הכתוב מדבר, קל וחומר למזונות זמניים שלצורך פסיקתם "אין השופט חייב להיכנס לעובי הקורה" מכיוון שהקביעות אינן מחייבות והדברים יתבררו בעת הדיון בתביעה לגופה".
9. במקרה דנן, מועד ההוכחות קבוע לעוד זמן קצר יחסית, ליום 28.5.18. המבקש יוכל להביא את מלוא ראיותיו ולטעון כל טענותיו בהליך העיקרי.
10. לפיכך, לאור הממצאים העובדתיים שנקבעו ע"י בהמ"ש קמא ועמדת הפסיקה, לא נראה כאמור שסיכויי הערעור גבוהים.
11. כמו כן, מדובר בחיוב כספי ולא הוכח שאם הערעור יתקבל, האם לא תוכל להשיב לאב את הכספים. אדרבא, האב טוען כי האם נטלה מיליוני ₪ רבים וכי מצבה הכלכלי טוב ב"עשרות מונים" משלו (סעיף 21 לבקשה). לפיכך, המבקש כלל לא הוכיח שלא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו אם ערעורו יתקבל.
12. **סיכומו של דבר :** הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית.
13. המבקש יודיע בתוך 15 יום, האם לאור האמור לעיל ובמיוחד לאור העובדה כי התיק קבוע להוכחות בבהמ"ש קמא לחודש מאי 2018, הוא עומד על בקשת רשות הערעור.
14. המבקש ישלם למשיבה שכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪ בגין בקשה זו.
15. ההחלטה מותרת לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים.
- ניתנה היום, י' אדר תשע"ח, 25 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.**

נפתלי שילה 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקיה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)